

Березнівський осередок Конгресу української інтелігенції діє вже більше 20 років і одним із засновників його був відомий патріот ЄВТУШОК Микола Сергійович разом зі своїми сестрами Галиною та Іриною.

Пану Миколі 29 червня мало би виповнитися 90 років.

Народився він в патріотичній родині. Старший брат Павло був учасником збройних формувань ОУН-УПА під час Другої світової війни, загинув в бою з НКВД біля Корця.

Пам'ятаю, як в 1993 році районна влада збрала громадськість, щоб вирішити питання про встановлення пам'ятного знака до 60-річчя вшанування жертв сталінського Голодомору 1932-1933 років. Йшло голосування. Більшість присутніх підтримала це, але частина комуністів була проти і пригрозила, що знесуть знак, коли його встановлять. Тому патріоти, коли пам'ятний знак постав, вночі охороняли його, серед них був і Євтушок Микола. Розповідав нам, що чув від сусідів, як березнівчани зібрали підводу

ДОСТОЙНИЙ ЛИЦАР ОУН-УПА

харчів для голодуючих Східної України, але на кордоні радянські прикордонники вантаж не пропустили.

Ця подія зміцнила його прагнення жити в самостійній українській державі.

Коли в 1941 році розпочалася німецько-радянська війна, він став зв'язковим Володимира Бай-Ярмолки (псевдом «Нестор»), надрайоновий провідник ОУН), хоча був ще підлітком, виконував різні доручення.

Готуючись до відзначення 100-річчя від дня народження Тараса Бульби-Боровця, обговорювали на засіданні ради КУІН заходи. Микола Сергійович розповів, що особисто бачив в 1941 році отамана, який приїхав до сусіда Лимаря Кирила, підійшов і «Нестор», який тримав зв'язок з Бульбою-Боровцем. Поліські повстанці щось довго обговорювали на нараді. По-стать отамана він запам'ятав на все життя, бо той був в українських одностроях,

з жовто-блакитною пов'язкою на рукаві і на пілотці, в оточенні охорони.

Після війни в 1950 році Миколу Сергійовича за зв'язок з повстанцями заарештували. Без слідства завезли в Рівне, в суд, де оголосили вирок – 10 років ув'язнення. Відбував покарання за любов до України на Колимі в нелюдських умовах, працював на рудниках, на будівництві ГЕС. Жили впроголодь. В'язні мерли. «Мене Бог врятував», – розповідав він.

Після смерті Сталіна режим пом'якшили і в 1956 році багатьох в'язнів звільнили.

Микола Євтушок був активним патріотом, підтримував мене в моїх громадських та політичних ініціативах.

Коли будувався Свято-Покровський храм УПЦ КП, брав активну участь, дуже радів, коли на освячення престолу приїхав очільник УПЦ КП Філарет, якого Микола Сергійович дуже поважав і постійно

піднімав питання про створення єдиної помісної православної церкви в Україні. На жаль, не дожив до цього історичного моменту. Чотири роки тому його душа відійшла у вічність.

Протягом майже двох десятиліть очолював районну організацію політв'язнів і репресованих.

Був учасником всіх заходів державницького характеру, виступав палко, проникливо, з патріотичними закликами.

На таких українцях і тримається Україна. Посмертно нагороджений орденом лицаря ОУН-УПА, який одержала донька Леся Миколаївна Цимбалюк.

Відлетів від нас сизокрилий орел, а його улюблена пісня «Повіяв вітер степовий» залишається в нашій пам'яті спогадом про нього.

Алла КУЦ, голова осередку Конгресу української інтелігенції.